

Tjenester og gaver

– samtaleopplegg

Del 7

På grunnlag av tale v/Tarjei Cyvin
– Gudstjeneste 25. mars 2018

Resymé fra talen

- Den Hellige Ånd virker på ulike måter gjennom de forskjellige nådegavene.
- 1.Kor 12,1-14. Viktig å ikke være uvitende om dette, sier Paulus. Vi kan skjelve om det skjer i Den Hellige Ånd, gjennom hvem som blir herliggjort. Den Hellige Ånd åpenbarer seg på den eller de måtene som er tjenlige for hensikten Han vil oppnå. De ni nådegavene listet opp fra vers 8, er ulike måter Den Hellige Ånd manifesterer seg iblant oss på.
- Nådegaver til å helbrede (vers 9). Utallige mennesker har opplevd helbredelse ved at Den Hellige Ånd har virket på denne måten. Ingen mennesker vår en slik gave til «personlig eie», men Den Hellige Ånd virker det fram der det er gagnlig. Denne gaven virket gjennom Jesus f.eks i tilfellet med sønnen til den kongelige embetsmannen i Joh 4. Noen vil skille mellom nådegaver til å helbrede og kraft til å gjøre undergjerninger, slik at når helbredelsen skjer gradvis er det nådegaver til å helbrede som har vært i funksjon. Det viktigste er imidlertid hva Gud får utrette gjennom oss – at det blir god frukt i menneskers liv. Nådegaver ti å helbrede fungerer også i dag, her i Norge.
- Kraft til å gjøre undergjerninger (vers 10). Bibelen viser oss at Gud er undrenes Gud, ref. Jes 9,6 og Sal 96,3. Undergjerninger skaper ærefrykt for Gud, som da Israelsfolket hadde gått tørrskodd gjennom Rødehavet og det resulterte i at de fryktet Herren og trodde på Ham (2.Mos 14,31). Undergjerninger blir som Gudsbevis, og det kan åpne veien til menneskers hjerter, ref. Apg 5,12-14. Fordi evigheten er lagt ned i menneskenes hjerter, så har folk omkring oss ofte stor tro på det overnaturlige. Om vi som kristne kunne forvaltet denne nådegaven, ville vi få oppleve at nabolag og steder/byer vender om (ref Matt 11,23). Kraft til å gjøre undergjerninger kan handle om helbredelsesunder, utdrivelse av onde ånder, oppvekkelse av døde, og om «helt uvanlige kraftgjerninger» som vi leser at skjedde ved Paulus' hender (Apg 19,11). Det er viktig at vi ikke blir et folk som har Gudfryktighetens skinn, men forneker dens kraft (2. Tim 3,5).
- Profetisk gave (vers 10). Det er tydelig å se i det nye testamente at den profetiske gaven var noe de første kristne opplevde regelmessig. Paulus sier f.eks i 1.Kor 14,31 at vi alle kan tale profetisk, og Filip hadde 4 døtre med profetisk gave. Paulus opplevde selv den profetiske gaven i møte med Agabus (Apg 11 og Apg 21). Når det står at vi skal «strebe etter de åndelige gaver», står det også «mest etter å tale profetisk». Peter refererer på pinsedag til profeten Joel, at i denne tidsperioden (etter Korset) skal «deres sønner og døtre tale profetiske ord» (Apg 2,17). Å tale profetisk er å tale drevet og fylt av Den Hellige Ånd, ord fra Gud som han inspirerer/legger ned i vårt indre. Vi som feilbarlige og ufullkomne mennesker vil kunne blande opp det profetiske med egne tanker, derfor er det viktig å prøve alt og holde fast på det gode. Den profetiske gave virker også i vår tid, ref. f.eks «Valdresprofetien».

Spørsmål/problemstillinger å jobbe med:

- Har vi den samme bønnen som de første kristne, om at Gud skal rekke ut sin hånd til helbredelse og tegn og under? (Apg 4,30) Hvis ikke, hvorfor ikke?
- Hvordan reagerer vi når vi ser og hører historier om døde som vekkes opp i dag? Tror vi på det?
- Har du selv opplevd å få et profetisk budskap noen gang? Hvordan håndterte du det?